

Ορθόδοξος “Ασθενής”... (π. Σπυρίδων Σκουτής, Υπεύθυνος Νεότητας και Αιρέσεων στην Ιερά Μητρόπολη Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Μαΐου 12, 2020

Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι η πανδημία του κορονοϊού μας ξεγύμνωσε κυριολεκτικά σε πνευματικό και εκκλησιαστικό επίπεδο.

Γίναμε χίλια κομμάτια, απομακρυνθήκαμε ο ένας από τον άλλο και όλα αυτά για να υποστηρίξουμε τον Χριστό και την πίστη!! Χαλάσανε φιλίες, εκτροχιάστηκαν πνευματικά οι άνθρωποι.

Η πανδημία του κορονοϊού έδειξε κάτι που θα μας ξινίσει αν το ακούσουμε αλλά είναι η αλήθεια και θέλει πνευματικά κότσια να το δεχτούμε: “Ότι έχουμε επιφανειακή ορθόδοξη πνευματικότητα”. Αντί να ενωθούμε, διαλυθήκαμε, αντί να είμαστε αγκαλιά, γυρίσαμε τις πλάτες μας ο ένας στον άλλο για το ποιος έχει δίκιο και περισσότερο “Χριστό” στο μυαλό του. Πάσχουμε από καρδιακό βίωμα. Αντί να είμαστε, να μιλάμε και να πράττουμε “«*὘ν ἐνὶ στόματι καὶ μὶ ἄ καρδίᾳ*»” γίναμε χίλια στόματα και κομματιασμένες καρδιές.

Ρίξαμε πυρά σε ιερείς, δεσποτάδες, Συνόδους, Εκκλησίες και αντί όλοι μαζί να είμαστε ένα, ακόμα και στο λάθος, ακόμα και στην κατηφόρα, ακόμα ..... , διαλυθήκαμε.

Πολλοί είναι όσοι έπεσαν στο αμάρτημα της [ιεροκατηγορίας](#). Αυτό που πρέπει να μας απασχολεί περισσότερο δεν είναι το πότε θα ανοίξουν οι Εκκλησίες για να κοινωνήσουμε αλλά να εξομολογηθούμε τον βόρβορο που εξαπολύσαμε για την Εκκλησία, τους ιερείς, τους δεσποτάδες και τους πατριάρχες. Πολλές ρουφιανιές σε ιερείς δεν έγιναν από Μουσουλμάνους αλλά από δικούς μας ανθρώπους, ίσως και από ανθρώπους που είχαμε δίπλα μας.

Ούτε ευγένεια δεν έχουμε στη διαφωνία και τη διαφορετικότητα των απόψεων. [Η υπακοή καρποφορεί εκεί που διαφωνείς](#), αλλά δυστυχώς δεν την μπορούμε την υπακοή διότι η χαρά της υπακοής θέλει μετανοημένη καρδιά. [Το θέμα δεν είναι να έχεις δίκιο αλλά το πως το εκφράζεις, διότι αν το εκφράσεις λάθος το χάνεις](#).

Θέλουμε ό,τι θέλουμε εδώ και τώρα. Θέλουμε να κοινωνήσουμε όπως εμείς θέλουμε, θέλουμε τον Χριστό που έχουμε μέσα στο μυαλό μας, θέλουμε την Ορθοδοξία όπως τη

φανταζόμαστε. **Όλη μας η πνευματική ζωή ένα ΕΓΩ και ένα ΘΕΛΩ.**

Πόσοι άνθρωποι προσευχήθηκαν για τους κληρικούς και την Ιερά Σύνοδο;

Σκέφτηκε κανείς τον ιερέα που λειτουργεί με άδεια στασίδια και δακρυσμένη και τραυματισμένη καρδιά; Για τους περισσότερους ο ιερέας είναι ο θρησκευτικός υπάλληλος... τίποτε περισσότερο πέρα από αυτό.

Σκέφτηκε κανείς αυτόν τον άνθρωπο πίσω από το ράσο που προσεύχεται για όλους και δέχεται σφαίρες από παντού ακόμα και από μέλη της οικογένειάς του; Σκέφτηκε κανείς ποτέ αυτόν τον άνθρωπο έστω και στην προσευχή του; Έστω με έναν προσευχητικό λογισμό;

Ακούσαμε απίστευτα πράγματα ακόμα και να φύγουμε από την Εκκλησία να ανοίξουμε άλλους δρόμους, να σπάσουμε πόρτες Εκκλησιών και να βγούμε στις πλατείες με τα Άγια Ποτήρια.

Τελικά στην Ελλάδα έχουμε πολλές “ατομικές Ορθοδοξίες”. Οι περισσότεροι ψάχνουν “μαγικά” θαύματα για να στηρίξουν κάποια εσωτερική πίστη. Ο ένας πιστεύει στη φλεγόμενη Αγία Τράπεζα που τελικά δεν ήταν από τον τάφο του Γέροντος Εφραίμ, ούτε η φωτιά ήταν το άκτιστο Φως, ο άλλος λέει ότι ήρθε το τέλος του κόσμου και ο αντίχριστος, ο άλλος θέλει Άγιο Φως στο σπίτι του αλλά δεν θέλει να μετανοήσει και να εξομολογηθεί. Άλλος νομίζει ότι κάνοντας ένα σταυρό με λάδι στο παράθυρο του σπιτιού του θα φύγει το κακό από την οικογένειά του αλλά την αγάπη μέσα στο σπίτι του μπορεί να μην θέλει να τη βάλει.

Ουρλιάζουμε για να κοινωνήσουμε τον Χριστό αλλά με το στόμα μας έχουμε θάψει τους μισούς παπάδες της υφηλίου. Θέλουμε όμως να κοινωνήσουμε ....

Φωνάζουμε έστω και δικαίως γιατί δεν χτυπάνε οι καμπάνες αλλά έπρεπε σαν ήχος καμπάνας να ακούγονται τα γόνατά μας από τις μετάνοιες αλλά που ....

Τα πληκτρολόγια πήραν φωτιά ενώ έπρεπε να είχαμε λιώσει τα κομποσχοίνια...

Νομίζουμε ότι έχουμε τη σωτηρία στο τσεπάκι μας. Έχουμε μια Ορθοδοξία που αν δούμε κάποιον αλλόθρησκο στον παράδεισο θα πούμε στον Χριστό “Είπαμε! ΟΧΙ και έτσι !!! Το παράκανες!!!!”.

Ακούμε πολλές φορές από “Ορθόδοξους Χριστιανούς” και ανθρώπους της Εκκλησίας απίστευτα πράγματα: Να πεθάνουν οι μετανάστες, να κρεμάσουμε τους Ομοφυλόφιλους, να ξυρίσουμε τους παπάδες και τους δεσποτάδες αλλά κατά τα άλλα θέλουμε να κοινωνήσουμε τον Χριστό...

Δεν θέλει κανείς να του δείξω το inbox από το email μου , το viber, το messenger διότι τα λόγια από ανθρώπους που ήθελαν να κοινωνήσουν ντρέπομαι μόνο που τα διαβάζω...

Ύβρεις από αγνώστους απλά επειδή φοράμε ράσο και δεν βγήκαμε με τα καλάσνικοφ για να ανοίξουμε τις πόρτες των Εκκλησιών και να κηρύξουμε πόλεμο κατά των αντίχριστων.

Δεν ξέρω τι συμβαίνει αλλά είδα σε πολλές περιπτώσεις περισσότερο Χριστό σε ανθρώπους που χαρακτήριζαν τον εαυτό τους "άθεο" και περισσότερο σκοτάδι σε ανθρώπους που έκαναν μεγάλους σταυρούς και καμάρωναν ότι ήταν και άνθρωποι της Εκκλησίας. Τελικά όμως αυτοί οι άθεοι δεν ήταν άθεοι απλά απέρριπταν τον Θεό των Φαρισαίων.

Υπάρχουν όμως ακόμα ψυχούλες που το λέει η καρδιά τους αλλά δεν τον λένε σε κανέναν παρά μόνο ψιθυριστά στην εικόνα του Κυρίου. Χαίρομαι όταν συναντώ πιστούς που έχουν υγιή πίστη με γνώση αλλά και με μετάνοια. Αυτές οι ψυχές διασώζουν το γνήσιο Ορθόδοξο φρόνημα.

Σε έναν κόσμο βαβούρας, χάους, τελικά ο καλύτερος δρόμος είναι αυτός της σιωπής , της υπακοής και της προσευχής.... αλλιώς χάνεσαι τελείως και **σε τρώει το τέρας της υπερηφάνειας και της αυτοδικαιώσεως** που νομίζει ότι πιστεύει στον Χριστό αλλά το παίζει Χριστός ο ίδιος, δηλαδή είναι στην ουσία αντίχριστος.

Εύχομαι το αναστάσιμο Φως να φανερώσει τα χάλια μας και να τα θεραπεύσουμε...

Χριστός Ανέστη!

(*) Απόφοιτος ΕΙΕΚ Ριζαρείου Εκκλησιαστικής σχολής. Εφημέριος Ενοριών Αγίου Γεωργίου Ρεπανιδίου Λήμνου και Γεννήσεως Χριστού Ρωμανού Λήμνου.

(Πηγή: euxh.gr)